

Ordførere: Pia Gjellerup (S), Helge Adam Møller (KF), Leif Hermann (SF), Inge Dahl-Sørensen (V), Jane Oksen (FP), Kirsten Lee (RV), Nør Christensen (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Retsudvalget.

Efter 2.beh direkte overgang til 3.beh.

Resumé:

Loven har til formål at gennemføre en almindelig revision og modernisering af retsplejelovens fagedretlige regler om arrest og forbud og i den forbindelse foretage en skærpelse af betingelserne for at benytte disse retsmidler.

Endvidere indebærer loven en ændring af appelreglerne i fogsager, således at kære fremover er den eneste appelform i fogsager, men med en videre adgang for landsretten til at bestemme mundtlig forhandling.

Loven indebærer endelig, at der kommer til at gælde samme indsigelsesfrist vedrørende udlæg foretaget ved pante- eller toldfogedforretninger som for udlæg foretaget af fagedretten, dvs. 4 uger.

Om baggrunden for lovforslaget henvises til Årbog & Registre 1987-88, side 136-37, idet lovforslaget var en i alt væsentligt uændret gennemførelse af det dér omtalte lovforslag.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget enstemmigt med 130 stemmer (S, KF, SF, V, FP, RV, CD og KRF).

L 13

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning for atomskader (nukleare skader). (Forhøjelse af erstatningsbeløb m.v.).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

Fremsat skr 5/10 88	FF	91
Lovf som fremsat	Till.A	337
1.beh 11/10 88	FF	315
Betænkning 22/11 88	Till.B	127
2.beh 29/11 88	FF	2755
3.beh 1/12 88	FF	2966
Lovf som vedt	Till.C	109

Lov nr 732 af 7. december 1988

Ordførere: Søren Hansen (S), Pernille Sams (KF), Leif Hermann (SF), Inge Dahl-Sørensen (V), Jane Oksen (FP), Kirsten Lee (RV), Nør

Christensen (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Retsudvalget.

Efter 2.beh direkte overgang til 3.beh.

Resumé:

Loven tager sigte på i dansk ret at gennemføre to ændringsprotokoller til Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område samt en Tillægskonvention hertil, således at Danmark kan ratificere ændringsprotokollerne, der er vedtaget den 16. november 1982. Såvel Pariskonventionen som Tillægskonventionen med tillægsprotokoller af 28. januar 1964 er gennemført af Danmark ved lov nr. 322 af 19. juni 1974 om erstatning for atomskader (nukleare skader) og er ratificeret den 24. august 1974.

Ved de nye ændringsprotokoller sker der dels en forhøjelse af det maksimumsbeløb, som en stat kan komme til at hæfte for i forbindelse med en nuklear ulykke, dels en ændring af den internationale valutaenhed, hvori anlægsindehaverens og statens ansvar udtrykkes.

Ved loven gennemføres endvidere en væsentlig forhøjelse af anlægsindehaverens erstatningsansvar samt enkelte mindre, tekniske ændringer.

Lovforslaget var en næsten uændret gennemførelse af et lovforslag fremsat i folketingsåret 1987-88, 1. samling (se Årbog & Registre 1987-88, side 148).

Det fremgik af bemærkningerne til nærværende lovforslag, at Danmark sammen med Finland, Norge og Sverige havde undertegnet en ny fælles protokol om anvendelsen af Wienkonventionen og Pariskonventionen.

Den nye fællesprotokol havde til formål at løse de problemer, der er en følge af, at nogle stater (OECD-landene) har ratificeret Pariskonventionen, mens andre stater (fortrinsvis uden for Europa) har ratificeret Wienkonventionen. Fællesprotokollen kunne siges at bygge bro mellem de to grupper af lande ved at fjerne forskellen på kontraherende og ikke-kontraherende stater i forhold til konventionernes operative bestemmelser. Samtidig gav protokollen en løsning på de mulige regelkonflikter ved at give regler for, hvornår den ene eller anden konvention ville skulle anvendes.

Det fremgik videre af bemærkningerne til lovforslaget, at en dansk ratifikation af fællesprotokollen ikke ville kræve lovændring, og at